

DANIEL ZOSTAŁ PODDANY DWÓM WIELKIM PRÓBOM

Daniel był poddany próbie gdy magowie nie potrafili wyłożyć snu króla. Król wydał wtedy rozkaz aby zabić wszystkich mędrców Babilonu (Dan 2:1-13). Gdy Daniel to usłyszał, był spokojny i podszedł do tej sytuacji z wielką rozważą (Dan 2:14), ponieważ on był wtedy jeszcze młodym, ale bardzo mądrym człowiekiem.

Jak Daniel otrzymał odpowiedź w sprawie snu, który miał Nebukadnezar? Po pierwsze wierzył, że Bóg mu go objawi. Zwrócił się z tym do Boga i zwołał swoich przyjaciół (2:17). Zbiorowa modlitwa ma nieocenioną wartość gdy zmagamy się z problemem, który nas przerasta. Daniel znał wartość wspólnej modlitwy. On był człowiekiem Nowego Przymierza, żyjącym w czasach Starego Przymierza. Jego postawa była następująca: *„Nie mogę się sam modlić o tę sprawę, ale muszę poprosić moich braci aby dołączyli do mnie i będziemy modlić się razem.”* Modlili się więc razem i powiedzieli: *„Prośmy Boga aby okazał nam miłosierdzie i objawił nam to”* (2:18). Modlitwę zaczęli od oddania Bogu chwały. To jest zawsze dobry zwyczaj. Oni mówili:

„Niech będzie błogosławione imię Boga na wieki, albowiem do niego należą mądrość i moc. On zmienia czasy i pory, On utracą królów i ustanawia królów, udziela mądrości mądrym, a rozumnym rozumu. On odsłania to, co głębokie i ukryte; wie co jest w ciemnościach, u Niego mieszka światłość. Ciebie, Boże moich ojców chwale i wysławiam, bo mi dałeś mądrość i moc, a teraz oznajmiłeś mi, o co cię prosiliśmy; oznajmiłeś nam sprawę króla.” (Dan 2:20-23).

Za każdym razem gdy wydaje ci się, że Bóg cie nie słyszy, zacznij uwielbiać Pana. Pomyśl o Bożej wielkości i oddaj mu chwałę – zobaczysz wtedy, że atmosfera wokół ciebie natychmiast się zmieni.

Bóg objawił Danielowi sen i jego znaczenie. Przybył on do króla i dał mu odpowiedź, zaświadczać, że: *„To nie dzięki mojej mądrości. To dlatego, że Bóg mi to objawił”* (2:30). Daniel był pokornym młodym człowiekiem, który był gotowy oddać Bogu chwałę”. Bóg objawia swoje prawdy właśnie takim ludziom.

Daniel był ponownie poddany próbie gdy chcieli go zniszczyć zazdrośni ludzie. Udali się oni do króla i kazali mu ustanowić prawo, które było w pierwszej kolejności skierowane przeciwko Danielowi. Zagrożenie było następujące: *„Jeśli modlisz się do jakiegokolwiek innego Boga, zostaniesz wrzucony do jaskini lwów”*.

Co uczynił Daniel gdy usłyszał, że król wydał takie prawo? Uklęknął i modlił się. On bał się Boga bardziej niż jakiegokolwiek króla czy rządu. Podobnie mówili w przyszłości apostołowie, postawa Daniela również była taka: *„Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi”* (Dz Ap 5:29).

Królewskie zarządzenie mówiło, że nie wolno mu tego robić, ale żadne ludzkie prawo nie mogło powstrzymać Daniela od modlitwy do jego Boga. On miał zwyczaj modlenia się zawsze z oknami otwartymi w stronę Jerozolimy. Mógł więc teraz rozważać modlenie się z zamkniętymi oknami, jednakże nie bał się być widzianym gdy modlił się do jedyne prawdziwego Boga, dlatego jego okna były wciąż otwarte. My również, nigdy nie powinniśmy się wstydzić, aby być publicznie znanymi jako uczniowie Jezusa Chrystusa.

Daniel nie modlił się tylko raz dziennie, ale modlił się trzy razy dziennie. Ci zazdrośni ludzie tylko czekali na ten moment, i gdy zobaczyli, że Daniel się modli, to donieśli o tym królowi. Król lubił Daniela i chciał go ratować, ale urzędnicy przypomnieli mu, że prawo Medo Perskie nie może być unieważnione. Musiał więc wrzucić Daniela do jaskini lwów. Jednakże jak wiemy, Bóg ochronił Daniela przed tymi lwami.

Życie Daniela świadczyło Medom i Persom, o prawdziwym Bogu. Bóg pozwala abyśmy przechodzili różne próby w naszym życiu po to, aby być świadectwem dla innych ludzi. Jeżeli jesteśmy wytrwali w prześladowaniach i miłujemy naszych prześladowców, to wtedy inni ludzie zobaczą w nas Chrystusa. Jeżeli, pewnego dnia, przyjdzie nam oddać życie za ewangelię, to oddajmy je z podniesionymi głowami i duchem uwielbienia w naszych sercach, ponieważ to nasz Bóg jest Panem zasiadającym na tronie.